

Spectacol în memoria unui MARE POET MIHAI EMINESCU

Dăruit nouă în seara zilei de 28 ianuarie 2024 cu mare generozitate de către făuritorii acestuia. Organizator RTV Unirea Internațional și Institutul Cultural Român din Viena. Eveniment găzduit cu generozitate de către Parohia Greco - Catolica Sfinții Apostoli Petru și Pavel, din districtul Kagran Viena.

Un tur de forță aș îndrăzni să spun...o adevărată reușită, înfăptuită cu multă dedicație, creativitate și indiscutabil talent. PE MINE, MIE...REDĂ-MĂ...ni l-a redat nouă și vieții pe MIHAI EMINESCU LUCEAFĂRUL GÂNDIRII ȘI SIMȚIRII ROMÂNEȘTI.

Domnul Claudiu Pintican și-a asumat greua și foarte delicata misiune să urce pe scenă cu geamantanul greu al unui

DESTIN, ce odată deschis, s-a dovedit a fi de fapt plin cu frânturi de gândiri celebre, ce urmau să sărbătorească împreună cu noi toți cei de față, momentul magic al readucerii aminte, dedicat marelui poet român.

Povestitorul și interpretul acestei munci titanice, maestrul Pintican a reușit să îmbogățească și să confirme când în versuri când în proză, PUTEREA și FRUMUSEȚEA gândului ... care gând există pentru ca să nu moară niciodată pentru că acesta este condamnat să supraviețuiască oricând și oriunde, acum și în vecii vecilor AMIN.

Întreaga construcție a spectacolului, a apelat la simbolistica gesturilor rituale interpretate cu mult talent și o grație infinită de actrița Noemi Popa, marcând fiecare moment de viață, începând cu cântul ursitoarelor ce înconjoară noul născut, până la petrecerea în moartea sufletului obosit, sub povara anilor și al trăirilor fericite sau mai puțin fericite.

Dar creativitatea domnului Pintican în acest spectacol nu s-a mărginit doar la reușita de a fi un mare interpret, ci ne-a dovedit a fi fără îndoială și un izvor nesecat de soluții scenice.

Dânsul aduce în scenă cu o măiestrie greu de ignorat simbolistica și magia culorii. Anotimpurile vieții fac frăție perfectă cu cele ale simțirii omenești, alături de care înfloresc violetele primăverii, pârguiește grâul verii în auriu, ruginesc frunzele pădurilor cândva verzi și încărunțește semeția munților în albul iernii...Muzica urmărește fără greș, pasul întocmai...

Bineînțeles că nu putea să lipsească acestui spectacol întregind rotundul perfecțiunii și simbolistica

puternică a obiectului...Coșul leagăn al primului născut, florea delicată în culoarea albastră a cerului, mărul mai mult sau mai puțin otrăvit al cunoașterii...balanța ce măsoară echilibrul între bine și rău, judecând drept și fără tăgadă ADEVĂRUL în întreaga lui universalitate.

Rar mi-a fost dat să văd un spectacol atât de intens, bogat, realizat cu mijloace aparent modeste, dacă nu ne amintim că teatrul este iluzie, talent și dăruire totală.

Domnul Claudiu Pintican, care am înțeles că a fost și autorul textului, punte de legătură excepțional construită între întrebări și răspunsuri, între gest și cuvânt, între lumină, umbră și muzică, în această totală „dăruire de sine, dăruită nouă” merită toată admirația și respectul. Nu mai puține aplauze merită toți colaboratorii dânsului, care au făcut corp comun, au înțeles și au știut cum să ne transmită mesajul dorit, oferindu-ne un spectacol de înaltă clasă și măiestrie artistică. SINCERE FELICITARI TUTUROR!

Luminita Nielsen...spectator

VIENA - 07.02.2024